

בית דין אזורי לעבודה בירושלים

סע"ש 25439-10-14

1 10 ינואר 2017
2

לפני:

כב' השופטת שרה שדיאור
נציג ציבור (עובדים) מר אלי קדוש
נציג ציבור (מעסיקים) גב' תמר סליימן

התובע **יניב לוי ת.ז. 33129081**
ע"י ב"כ: עו"ד שמואל גרנאי

הנתבעת **עמותת עלי באר חברות 580148492**
ע"י ב"כ: עו"ד יחזקאל גרוסברג

פסק דין

3 בפני בית הדין תביעת התובע לתשלום הפרש פיצויי פיטורים ופיצויי הלנה, הפרשי שכר ששולם
4 באיחור, ופיצויי הלנה בגינם, וכן הלנה בגין ניכויים שלא הועברו במועד הניכוי לקופת הגמל אלא
5 באיחור. כן תבע פיצוי בגין פיטורים שלא כדין.
6 הנתבעת טענה כי התובע עבד תקופה קצרה מהנטען על ידו וכי הפיצויים שולמו ביתר. כן טענה לקיומו
7 שכר מרץ ששולם פעמיים וקיומו בגין דו"ח חניה של רכב הנתבעת. הנתבעת טענה להתיישנות טענת
8 ההלנה על השכר ולגרסתה פוטר לאחר שימוע וכדין.
9

10

11

העובדות

- 12 1. התובע עבד בנתבעת כמורה ובתפקידים שונים עד למועד כניסתם לתוקף של פיטוריו ביום
- 13 31.8.2014. הודעה על פיטוריו ניתנה לתובע ביום 28.5.2014.
- 14 2. הנתבעת היא עמותה המפעילה רשת מוסדות חינוך – בתי ספר וגנים – בעיקר באזור ירושלים.
- 15 3. עם פיטוריו של התובע, נמסרו לו 10 המחאות בסך כולל 97,961 ש"ח בגין פיצויי פיטורין כאשר
- 16 מסך זה סך של 5961 ₪ משולם בגין דמי הבראה וסך של 92,000 ₪ משולם בגין פיצויי פיטורין.
- 17 לאחר מועד הגשת התביעה שולמו לתובע שכר חודש 7/2004 ו-8/2014.
- 18 4. לאחר הגשת התביעה, בצעה הנתבעת הפקדות פנסיוניות (פיצויים ותגמולים) לקרן הפנסיה איילון
- 19 בגין החודשים 5/2014 עד 8/2014.
- 20 5. במועד החתימה על רשימת מוסכמות ופולגתאות זו נפרעו מלוא ההמחאות המעודדות שנמסרו
- 21 לתובע בגין פיצויי פיטורין ודמי הבראה.
- 22

בית דין אזורי לעבודה בירושלים

סע"ש 25439-10-14

1

2

המחלוקת

3

1. מהו מועד תחילת עבודתו של התובע ומהי תקופת עבודתו בנתבעת.

4

2. מהו שכרו הקובע של התובע לעניין תשלום פיצויי פיטורין.

5

3. מהו סכום הפיצויים אשר היה מופקד בקרן הפנסיה איילון ועמד לרשותו במועד פיטוריו מעבודתו

6

בנתבעת.

7

4. מהו סכום פיצויי הפיטורין לו זכאי התובע ומהי, אם בכלל, יתרת הפיצויים, ומאידך, האם נכונה

8

טענת הנתבעת כי שולמו פיצויי פיטורין ביתר, ומהו הסכום ששולם ביתר, אם בכלל.

9

5. האם זכאי התובע לפיצויי הלנת פיצויי פיטורין ובאיזה שיעור.

10

6. האם במועד פיטוריו של התובע מעבודתו הופנה התובע לחב' איילון לצורך קבלת כספים שהופקדו

11

בקופת איילון לזכות התובע.

12

7. האם פיטוריו של התובע נעשו כדין והאם בנסיבות העניין זכאי התובע לתשלום פיצוי בגין פיטורין

13

שלא כדין ובאיזה שיעור.

14

8. האם זכאי התובע לתשלום פיצויי הלנת שכר, לרבות בגין האיחור בביצוע ההפקדות הפנסיוניות

15

משכרו, ובאיזה שיעור.

16

9. האם חלק מרכיבי התביעה התיישנו? והאם טענת ההתיישנות הועלתה ע"י הנתבעת בהזדמנות

17

הראשונה?

18

10. האם שכר חודש מרץ 2012 שולם לידי התובע פעמיים? ככל שכן- והאם על התובע להחזיר לידי

19

הנתבעת סך כלשהו?

20

11. האם התובע אחראי לדו"ח משטרה שניתן ביום 17.1.2014 לרכב הסעות של הנתבעות בגין חניה

21

במקום אסור? האם הנתבעת שילמה דו"ח זה? והאם על התובע לשאת בתשלום הדו"ח בסך 1,550

22

ש"ח?

23

24

הכרעת הדין

25

26

מהי תקופת עבודתו של התובע.

27

1. התובע טען כי החל לעבוד באותו מקום עבודה בתאריך 1/4/01. הנתבעת טענה בתצהיר

28

שהוגש לבקשת העיקול כי החל לעבוד ב-9/2003. ואילו בתצהיר העד מטעמה בהליך ציינה כי

29

החל לעבוד בעמותת עלי באר ב-1/9/04 ולפני כן עבד בעמותת בני מלכים ממנה קיבל פיצויים

30

בסיימו לעבוד בה.

31

2. התובע נחקר על הפיצויים שקיבל וטען במפורש כי לא קיבל כל פיצוי בגין התקופה שקדמה

32

לשנת 2004.

33

"ש. כשהתחלפה הבעלות מהעמותה הקודמת לעמותה הנוכחית ב 2004 לא קבלת

34

פיצויי פיטורין עד אז.

בית דין אזורי לעבודה בירושלים

סע"ש 25439-10-14

- 1 ת. הסתכלת על טופס 161. לא קבלתי פיצויים, כלום. אף אחד לא ידע שהתחלפה
 2 עמותה. לא קבלתי כלום.
 3 ש. מתי התחלת לעבוד בנתבעת עלי באר.
 4 ת. בגלל שלא הייתה כניסה ויציאה נשארתי לעבוד באותו מקום. אני אישית לא
 5 קבלתי שום הודעה שזה עבר מבני מלכים לעלי באר.
 6 ש. אתה אומר שהתחלפו העמותות היה שינוי בתפקיד, בבעלות במנהלים.
 7 ת לא (פר' ע' 7 ש' 17-24).
- 8 הנתבעת לא הביאה כל מסמך לאשש את הטענה לתשלום פיצויי פיטורים לתובע כאמור בסעי'
 9 21 לתצהירה. מנגד, התובע, שראה טענה זו לראשונה לאחר תצהירי הנתבעת, הגיש הסכם
 10 בין עמותת עלי באר הנתבעת לבין עמותת בני מלכים (1/ת) ממנו עולה מפורשות כי הנתבעת
 11 קיבלה על עצמה את חובות העובדים של בני מלכים.
 12 זאת ועוד, מר גנוט שנחקר על סעיף זה מציין בעדותו:
 13 "ש. מפנה להחלטה שניתנה בבית הדין ב 3.9.06 לעניין עמותת עלי באר נגד
 14 זוזוט (בשא 1888/06), (עב 3304/04), עלי באר הצהירה בפני בית הדין במסגרת
 15 בקשה לתיקון כתב הגנה כי מנהלת בית ספר אתרוג שהוא בית הספר בתלפיות,
 16 עבדה בו משנת 2000 לכן עלי באר התחייבה לשלם לה את פיצויי הפיטורים
 17 באותה שנה. איך זה מתיישב עם הטענה שלך בסעיף 21.
 18 ת. אני לא מכיר את התיק, כפי שאמרתי בתצהיר כפי הידוע לי למרות אם היה
 19 התחייבות של עמותת עלי באר לקחת את האחריות של בני מלכים הוא קבל
 20 באותו זמן את הפיצויים. זה מה שאני יודע. אין לי אסמכתא לזה. עשיתי ברור
 21 אם יש אסמכתא והבנתי שאין.
 22 ש. עשית ברור אם זה שולם לעובדים אחרים ויש אסמכתא.
 23 ת. באיזה תקופה כל המסמכים מהארכיון נעלמו מהמשרד.
 24 ש. עשית ברור אם זה שולם לכל העובדים האחרים.
 25 ת. לא שמעתי מישהו שאמר שהוא קבל, הבנתי שכן.
 26 ש. אתה מסכים שלפחות זוזוט לאה לא קבלה כי היא תבעה את זה.
 27 ת כן.
 28 ש. אתה מסכים שבוכריס יהודה, תע"א 1776/09 גם הוא לא קבל כי גם הוא
 29 תבע.
 30 ת. כן. כתבתי, כמו כל יתר העובדים. אם לא הטעות של מי שנתן לי את המידע"
 31 (פר' ע' 20 ש' 5-19).
- 32 יתר על כן העד עומת עם החלטות שיפוטיות המתייחסות ל"בני מלכים" וכן לאי תשלום
 33 פיצויי פיטורים על ידה, ולבסוף מאשר:
 34 "ש. מפנה לנספח א' לתצהיר של יניב, במכתב זה יניב מקבל מכתב פיטורין ב 25.5.03, איך
 35 זה מסתדר עם טענתם שהוא התחיל לעבוד בבני מלכים ב 9/2003.
 36 ת. אין חולק שהוא עבד בבית ספרנו.

בית דין אזורי לעבודה בירושלים

סע"ש 25439-10-14

- 1 ש. בתצהירך בבקשה לביטול עיקול, סעיף 12 כתבת שהוא התחיל לעבוד ב 9/2003, ציינת
2 שלא כתבת בעמותת עלי באר. לפי המכתב הזה זה מכתב פיטורין עוד מלפני 9/2003. אתה
3 מסכים שהוא התחיל לעבוד לפני כן.
4 ת.כנ.
5 ש. יכול להיות שהתחיל לעבוד ב 2001.
6 ת.כנ. יכול להיות, אמרתי שאני לא מכיר, ואלה הנתונים שאני יודע" (ע"י 20 ש"י 30) (דגש שלי
7 ש.ש.).
8 6. גרסת התובע מקבלת חיזוק בנספח א' לתצהיר התובע ממנו עולה כי עבד לפני 5/03 ולכן גם
9 טענת הנתבעת לעבודה מ-9/03 הופרכה במסמך מזמן אמת.
10 7. על כן גרסת התובע ביחס לתקופת עבודתו מ-1/4/01 ועד 31/8/14 לא נסתרה. זו התקופה שיש
11 לקחת בחשבון כתקופה שעבד באותו מקום עבודה ובגינה זכאי למלוא פיצויי הפיטורים.
12
13 **מה שכרו הקובע של התובע לחישוב פיצויי הפיטורים**
14 8. התובע טען כי לצורך חישוב פיצויי הפיטורים שכרו עומד על סך של 16,351 ₪ לחודש נס' 2
15 לתביעה).
16 9. הנתבעת טענה כי לכל תקופת עבודה אצלה יש לקחת בחשבון שכר קובע אחר מאחר ומילא
17 תפקידים שונים בתקופות שונות בגינם השתנה שכרו.
18 10. בפסיקה נקבע כי נטל ההוכחה מוטל על כתפי מי שטוען שאין לשלם לפי המשכורת האחרונה
19 (ע"י 42423-09-11 ג' גולן (יואב ברמס) נ' נגריית שירן בע"מ).
20 11. בסעיף 25 לתצהיר הנתבעת פורטו התקופות והשנים כך :
25.1 פיצויי הפיטורין לתקופה שעד ליום 31.8.2004 שולמו לתובע בידי הבעלות
הקודמת – עמותת "בני מלכים".
25.2 החל מיום 1.9.2004 ועד ליום 30.10.2010, הועסק התובע בהוראה, כשהשכר
החדשי האחרון עמד ע"ס 7,804 ₪. על תקופה זו זכאי התובע לפיצויי פיטורין
בסך 48,072 ₪ (6.16 שנים X 7,804).
25.3 החל מיום 1.11.2010 ועד ליום 31.01.2012, הועסק התובע בהוראה ובנוסף
בתפקיד מלווה הסעות, כשהשכר החדשי האחרון עמד ע"ס 10,044 ₪. על
תקופה זו זכאי התובע לפיצויי פיטורין בסך 12,555 ₪ (1.25 שנים X 10,044).
25.4 החל מיום 1.2.2012 ועד ליום 30.6.2012, הועסק התובע בהוראה ובתפקיד
מלווה הסעות ובנוסף גם בתפקיד נהג הסעות, כשהשכר החדשי האחרון עמד
ע"ס 15,169 ₪. על תקופה זו זכאי התובע לפיצויי פיטורין בסך 6,320 ₪
(5/12 שנה X 15,455).
25.5 מיום 1.7.2012 ועד ליום 31.3.2013, הועסק התובע בהוראה ובתפקיד מלווה
הסעות וכן בתפקיד נהג הסעות ובנוסף גם בתפקיד אחראי הסעות, כשהשכר
החדשי האחרון עמד ע"ס 15,455 ₪. על תקופה זו זכאי התובע לפיצויי פיטורין
בסך 11,591 ₪ (9/12 שנה X 15,455).
25.6 מיום 1.4.2013 ועד לסיום יחסי עובד מעביד ביום 31.8.2014, הועסק התובע
במשרת הוראה ובתפקיד נהג הסעות ומלווה הסעות, כשהשכר החדשי האחרון
עמד ע"ס 15,565 ₪. על תקופה זו זכאי התובע לפיצויי פיטורין בסך 21,946 ₪
(1.41 שנה X 15,565).
12. 12. עד הנתבעת נחקר על אופן החישוב והוא מעיד :
4 מתוך 15

בית דין אזורי לעבודה בירושלים

סע"ש 25439-10-14

- 1 "ש. מה השכר הקובע של כל תקופה?
 2 ת. שנינו יודעים שלא על הכל היו תלושים מלאים. על משרת ההוראה בלבד 7800 ₪
 3 (דגש שלי ש.ש.).
 4 ובהמשך מציין:
 5 "ש. סעיף 25.1 לתצהירך, איך הגעת לשכר קובע של 7804 ₪?
 6 ת. הנתונים של השכר עוברים מהנה"ח. הבירור שעשיתי על היקף העבודה היה גם עם
 7 העובדים האחרים. אלו הנתונים שקיבלתי.
 8 ש. בתלוש 02/13, בחודש זה עדיין לא היית בעמותה.
 9 ת. נכון.
 10 ש. שכר יסוד 9865, זה היה שכרו כמורה?
 11 ת. לפי התלוש שכרו היה 1500. לא כתוב בשום מקום שהעבודה היא הוראה. זה היה
 12 16,020. על כל העבודה שלו.
 13 ש. ב-03/13, מה היה השכר הקובע שלו להוראה? 16,409?
 14 ת. כן.
 15 ש. ב-04/13?
 16 ת. 16,467. כך כתוב בתלוש" (דגש שלי ש.ש.).
 17
 18 13. עד הנתבעת לא עשה את החישוב בעצמו. עד אחר מטעם הנהלת חשבונות לא הובא ע"י
 19 הנתבעת. על כן, החישוב בתצהיר הנתבעת אינו יכול להוות גרסה משנעשה על פי השמועה.
 20 מנגד עדות העד תומכת בגרסת התובע שכן העד מציין 16,467 ₪ לחודש והתובע תובע סך
 21 16,351 ₪.
 22 14. יתר על כן עיון בתלושי השכר של התובע לחודשים הנטענים לסיום כל תקופה לא מתיישבים
 23 עם הסכום הנטען בתצהיר הנתבעת כ"שכר קובע" לאותה תקופה.
 24 כך למשל, לתקופה הראשונה מ-1/9/04 עד 30/10/10 נלקח שכר קובע של 7,804 ₪. העד לא
 25 ידע להסביר פשרו. עיון בתלוש 10/10 מצביע כי שכר היסוד עמד על 7,604 ₪, הבראה על סך
 26 200 ₪ ונסיעות 442 ₪. לית מאן דפליג כי הבראה אינה מהווה בסיס לחישוב פיצויי פיטורים.
 27 עולה כי הסכום הנטען ע"י הנתבעת שגוי. אין זה משנה אם לטובת התובע. הטעות מצביעה
 28 על חישוב לא נכון השומט את הקרקע תחת חישובי הנתבעת.
 29 15. ביחס לתקופה השנייה בתצהיר מ-1/11/10 עד 31/1/12 נרשם הסכום כשכר קובע 10,044 ₪.
 30 זאת כולל הסעות. בדיקת התלושים מעלה כי מחודש 9/11 ירדה ההבראה מ-200 ₪ ל-179 ₪
 31 ושכר היסוד עלה ל-7,625 ₪. אולם רכיב "ליווי טנדר" לא היה קבוע במשך התקופה הנטענת
 32 והשתנה מהותית בין החודשים. חרף זאת לצורך חישוב השכר הקובע לתקופה זו הובאו
 33 בחשבון 7,625 שח שכר יסוד+179 ₪ ההבראה המופחתת!+ליווי הטנדר המופיע בתלוש זה
 34 2240 ₪=10044 ₪. ליווי הטנדר הוא רכיב משתנה, האם לא היה מקום לעשות ממוצע? ומדוע
 35 לא נלקח בחשבון שכר קובע זה הסך של 1,944 ₪ המופיע בתלוש בגין שעות יסודי? לכך לא

בית דין אזורי לעבודה בירושלים

סע"ש 25439-10-14

- 1 ניתן מענה. אף ביחס לתקופה זו הבסיס לחישוב הפיצויים בה אינו מבוסס על כללי הפסיקה
2 ולוקה בטעויות.
- 3 הנה כי כן, גם לו היינו מקבלים את הטענה של הנתבעת לחלוקת התקופות לפי הפעילות .16
4 המגוונת של התובע, כעולה גם מעדותו לפרו', עדיין החישובים עצמם של הנתבעת הוכחו
5 כשגויים, בלתי נכונים ולא מבוססים.
- 6 אין לקבל טענה זו של הנתבעת גם מטעמים אחרים. התובע העיד כי ליווי התלמידים נעשית .17
7 ע"י המורים כחלק מחובותיהם כמורים ועליה מקבלים תמורה כחלק מהעבודה כמורה. טענה
8 זו לא נסתרה. ולכן אכן יש לכלול זאת בחישוב.
- 9 טופס 161 שניתן לתובע ע"י הנתבעת עצמה (נספח ו' לתצהירו) מפרט את שכרו הקובע לחישוב .18
10 פיצויים בסך של 16,351 ₪ בגין כל התקופה.
- 11 טענה הנתבעת כי מדובר בטעות וכי סכום זה נכתב סתמית ע"י "מישהו" ואין לייחס לכך .19
12 משקל. טענה זו מוטב לולא נטענה משנטענה.
- 13 טופס 161 הוא טופס אותו על מעביד למלא לצורך דיווח לשלטונות המס. נהרות דיו נפסקו
14 ביחס לחשיבות הדיווח האמיתי לשלטונות המס. יתר על כן בטופס עצמו מפורט "לכבוד פקיד
15 השומה" ובמסגרת: "טופס זה ימולא ע"י מעביד בשל כל עובד שכיר שפרש מעבודה וגם
16 במקרה...אם משולמים לעובד פיצויים.. בגין פרישתו או אם הופרשו עבור העובד סכומים
17 לצבירת זכויות לפיצויים, קיצבה או תגמולים בגין עבודתו. המקור יימסר לפקיד שומה
18 העתק יימסר לעובד או מי מטעמו" (דגש שלי ש.ש.)
- 19 אין מדובר בסתם טופס. טופס זה מקים זכות ועלול לחייב במס. ולכן האמור בו מחייב. לא
20 למותר לציין כי גם טופס זה לא מולא כדין ואין בו את הפירוט הנדרש ביחס לצבירה בקופה
21 ועוד, בטופס זה תאריך תחילת העבודה 01/09/03 בניגוד לתצהיר הנתבעת.
- 22 מכל מקום, העובדה שהנתבעת ציינה בפני פקיד השומה שכרו הקובע של התובע לחישוב .21
23 פיצויי פיטורים עומד על 16,351 ₪ תיזקף לחובתה ויש בה לתמוך בגרסתו בדבר המשכורת
24 הקובעת לחישוב פיצויי הפיטורים.
- 25 יחד עם זאת עיון בתלושי השכר לשנה האחרונה של התובע מעלה כי שכר היסוד עמד על 9,865 .22
26 ₪ ותוספת קבועה "ייסודי" עמדה לבסוף על סך 3,087 ₪. מתוך התלושים רק אלו הסכומים
27 אותם יש לקחת בחשבון לצורך פיצויי פיטורים (סה"כ 12,952 ₪). רכיב נוסף ש"נ שבועיות
28 הוא רכיב משתנה, ושעות נוספות אינן נלקחות בחשבון כבסיס לפיצויי פיטורים, גם הבראה
29 אינה בבסיס זה. הברוטו בתלוש זה עומד על 16569 ₪ (גם בקודמיו) כך שכלל לא ברור מניין
30 נלקח הסכום של 16351 ₪ שנרשם בטופס 161. שני הסכומים הללו אינם שכרו הקובע האחרון
31 של התובע לצורך חישוב פיצויי פיטורים.
- 32 חישוב פיצויי הפיטורים צריך להיעשות על בסיס שכר קובע בשיעור של 12,952 ₪. .23
- 33 כפי שקבענו לעיל התובע עבד מ-1/4/01 עד 31/8/14 סך הכל 14 שנה ו-4 חודשים 12,952X ₪ .24
34 = 185,645 ₪.

בית דין אזורי לעבודה בירושלים

סע"ש 25439-10-14

- 1 לתובע שולם סך 92,000 ₪ על חשבון פיצויי פיטורים (רשימת מוסכמות משותפת מיום
2 .12/1/16).
- 3 בחברת איילון מופקדים פיצויים בסך 30,895 ₪.
- 4 על כן זכאי התובע להפרש פיצויי פיטורים בסך 62,750 ₪. על הנתבעת לשלם סכום זה.
5
6
- 7 **פיצויי הלנה על פיצויי הפיטורים**
- 8 התובע טען כי הסך של 92,000 ₪ ששולם לו בגין פיצויי פיטורים בתשלומים צריך לשאת
9 פיצויי הלנה, וכי גם ההפרש לו זכאי צריך לשאת פיצויי הלנה.
- 10 הנתבעת טענה כי התובע קיבל פיצויי פיטורים ביתר, ואם בית הדין ימצא שלתובע מגיעים
11 סכומים נוספים, אין לחייב את הנתבעת בהלנה, כיוון שיש מחלוקת אמיתית. עוד טענה
12 לקשיים כספיים מול תום לב בתשלום זה לשיעורים.
- 13 בסעיף 20 לחוק הגנת השכר, תשי"ח-1958 נקבע:
14 "ב) יראו פיצויי פיטורים כמולנים אם לא שולמו תוך 15 ימים מהמועד לתשלומם; פיצוי
15 הלנת פיצויי פיטורים יהיה כדלקמן:
16 (1) שולמו פיצויי הפיטורים בתקופה שבין היום הששה עשר לבין היום השלושים שלאחר
17 המועד לתשלומם – הפרשי הצמדה לתקופה שמן המועד לתשלומם עד ליום שבו שולמו;
18 (2) שולמו פיצויי הפיטורים לאחר היום השלושים שלאחר המועד לתשלומם - הפרשי
19 הצמדה לתקופה שמן המועד לתשלומם עד ליום שבו שולמו, בתוספת 20% על הסכום הכולל
20 של פיצויי הפיטורים והפרשי ההצמדה כאמור בעד כל חודש שבו לא שולמו פיצויי
21 הפיטורים; בעד חלק מחודש תשלום התוספת של 20% האמורה באופן יחסי.
22 ...
- 23 (ד) הוראות סעיפים 17א, 18 ו-19 יחולו, בשינויים המחוייבים, לגבי הלנת פיצויי פיטורים
24 כאילו היא הלנת שכר, ואולם בית דין אזורי יהיה מוסמך להפחית או לבטל פיצוי הלנת
25 פיצויי פיטורים, כאמור בסעיף 18, אף אם פיצויי הפיטורים לא שולמו עקב אחד מאלה:
26 (1) חילוקי דעות בדבר עצם הזכות לפיצויי פיטורים, שיש בהם ממש לדעת בית הדין;
27 (2) חילוקי דעות בדבר המועד שבו נפסקו יחסי עבודה;
28 (3) הזכאי לקבלת פיצויי הפיטורים לא מסר למעסיק לפי דרישתו פרטים הנוגעים לעובד
29 או לזכאי כאמור והדרושים לענין קביעת הזכות לפיצויי הפיטורים או שיעורם".
- 30 מהעובדות לעיל עולה כי לא הייתה מחלוקת אמיתית ביחס לגובה השכר, שכן בטופס
31 לרשויות מילאה הנתבעת את הסכום לו טען התובע. מבדיקת התלושים הגיענו לתוצאה שונה
32 לסכום נמוך אך במעט, (ולא כנטען ע"י הנתבעת), כך שהמחלוקת לא הייתה אמיתית או כנה,
33 וודאי שלא בפרישה כה רחבה של התשלומים, ובתשלום באיחור לקופת התגמולים לאחר
34 הגשת התביעה. נוכח הסכמת התובע לתשלומים לכתחילה, נפחית מפיצויי ההלנה בקשר

בית דין אזורי לעבודה בירושלים

סע"ש 25439-10-14

1 62,750 לסכומים ששולמו לו בפועל. אולם בקשר לסכום שלא שולם לו כלל (ההפרש לעיל בסך 2
2 (ש) יש לחייב את הנתבעת בפיצויי הלנה.
3 בעע (ארצי) 437/09 מוטור אפ בע"מ נ' יניב ורד התקבל חלקית ערעור המעסיקה, לאחר .32
4 שחויבה בבית הדין האזורי בפיצויי הלנה מלאים בשל אי תשלום פיצויי פיטורים. בית הדין
5 הארצי קבע כי:
6 "פיצויי ההלנה נועדו לפיכך לשמש תמריץ כלכלי מרתיע מפני הפרת הוראות החוק,
7 בהתחשב ב"חזיון הלנת השכר שהתפשט אצלנו במרוצת הימים במידה מדאיגה מאוד
8 ולבש צורות שונות ומשונות"
9 ...
10 בעבר פורשו סעיפים 18 ו-20(ד) לחוק בדווקנות יחסית (דב"ע מח/1-1 אנגרייה אחמד
11 טהה – עיריית אום אל פחם, פד"ע כ' 136 (1988)), אך בשני העשורים האחרונים חל
12 שינוי בכך, בין היתר נוכח חקיקתו של חוק יסוד: כבוד האדם וחירותו אשר הצדיק מתן
13 פרשנות חדשה לסעיף לאורו (אהרון ברק, פרשנות במשפט – פרשנות חוקתית (1994),
14 עמ' 562).
15 סיבה נוספת לשינוי הינה שימת דגש גדל והולך בפסיקה על עקרונות תום הלב, והשגת
16 צדק במקרה הקונקרטי, תוך הגמשה בכללים הנוקשים שנהגו בעבר (אלישבע ברק-
17 אוסוסקין, הלעולם קוגנטי? דרכו של בית הדין בנתיבי ההגמשה לאור עקרון תום הלב,
18 צפוי להתפרסם בספר אלישבע ברק-אוסוסקין (2011)).
19 הפסיקה כיום מאפשרת אם כך שיקול דעת רחב לבית הדין, בכל הנוגע לפסיקת פיצויי
20 הלנה והפחתתם. באשר להיקפו של שיקול הדעת ניתן למצוא שתי גישות: הגישה
21 הראשונה גורסת כי הנסיבות הנקובות בסעיפים 18 ו-20(ד) לחוק אינן מהוות רשימה
22 סגורה, ו"אין לפרש את סמכותו של בית הדין להפחית את פיצויי ההלנה כסמכות שאין
23 בצידה שיקול דעת... " (סגנית הנשיא (בדימוס) ברק-אוסוסקין בע"ע 300029/98 מכון
24 בית יעקב למורות ירושלים – ג'וליה מימון, מיום 29.11.2000; כן ראו את פסק דינה
25 של השופטת נטע רות בעב' (ת"א) 6992/00 יצחק ביטש – דליה אדרוקי, מיום
26 25.5.2003). הגישה השנייה גורסת כי רשימת הנסיבות הינה סגורה אך ניתן לפרשן
27 באופן תכליתי, המאפשר שיקול דעת רחב לבית הדין (גישה הנשיא (בדימוס) אדלר
28 בעניין עיריית לוד).
29 בין כך ובין כך, נראה כי אין כיום מחלוקת כי טרם פסיקת פיצויי הלנה על בית הדין
30 להפעיל שיקול דעת, הן לגבי עצם פסיקתם והן לגבי שיעורם (ע"ע 300215/98 דומוס
31 תעשיות רהיטים בע"מ – מירב בן הלל, מיום 31.5.2000; ע"ע 394/99 המפד"ל –
32 תאופיק אגבריה, מיום 23.12.2003).
33 באשר לדרך הפעלת שיקול הדעת, הוצע לקבוע מדיניות המבצעת "איזון נאות בין
34 זכויות העובד והמעביד", תוך שקלול "מכלול נסיבות המקרה" והגעה "להכרעה צודקת
35 ומאוזנת", המעוגנת "במציאות, בהקשר התעשייתי וביחסי האנוש" (אדלר, בעמ' 46;
36 כן ראו את ע"ע 647/07 חיים גפן – בתי מלון מאוחדים בע"מ, מיום 6.7.2009; ע"ע

בית דין אזורי לעבודה בירושלים

סע"ש 25439-10-14

- 1 ק.ל.ע 357/06 קרן השתלמות לעובדים סוציאליים בע"מ – מועצה מקומית פקיעין,
 2 מיום 9.6.2009).
- 3 יש לפיכך לבצע איזון עדין, הלוקח בחשבון את תכלית החוק; את הצורך בהרתעת
 4 מעסיקים; את חשיבות תשלום השכר במועד לשם פרנסת העובד ומשפחתו; את
 5 הפגיעה הנגרמת לכבודו של העובד כתוצאה מאי קבלת שכר במועד עבור עבודתו; את
 6 החשש כי אי קבלת השכר במועד יפגע בזכותו של העובד לקיום בכבוד; ומאידך את
 7 משמעותה הקשה של פסיקת פיצויי ההלנה לקניינו של המעסיק ויכולתו להפעיל את
 8 עסקו, כך שהנזק הנגרם כתוצאה מפסיקתם של פיצויי ההלנה גבוהים - לרבות לעובדים
 9 אחרים של המעסיק - עלול להיות כבד מהתועלת שתושג באמצעותם (וראו למשל -
 10 כדוגמאות לדרך הפעלת שיקול הדעת - את ע"ע 372/05 חברת השמירה בע"מ -
 11 מונטסנוט איילין איל, מיום 24.11.2005; ע"ע 307/05 בתי מלון מאוחדים בע"מ - רונית
 12 דבורה, מיום 20.9.2006).
- 13 במסגרת זו יש לבצע שקלול של כלל נסיבות המקרה לרבות התנהגות הצדדים ותום
 14 ליבם, סוג המעסיק, סיבות ההלנה, מאפייני ההלנה (דוגמת משך האיחור, גובה השכר
 15 המולן והאם מהווה את כל שכרו של העובד) ועוד, תוך הקפדה על עקרונות של סבירות
 16 ומידתיות. בעת קביעת שיעור ההפחתה ניתן להיעזר, ככל שהנסיבות מתאימות לכך,
 17 בשיעור הדיביית החריגה הנוהגת בבנקים (כפי שנעשה בעניין עיריית לוד).
- 18 33. יצוין כי בעניין מוטור אפ שלעיל נפסקו פיצויי ההלנה בסך 20,000 ₪, כאשר סכום פיצויי
 19 הפיטורים עמד על סך של 23,625 ₪.
- 20 34. בעע (ארצי) 211/10 ארקדי נדצקי נ' שמירה ובטחון הצפון בע"מ נפסקו פיצויי ההלנה בסך
 21 8500 ₪ בגין אי תשלום גמול שעות נוספות בסך 8,692 ₪. בית הדין הארצי קבע כי בעת בחינת
 22 הדרישה לפיצויי ההלנה, על בית הדין לשקול את כלל השיקולים הרלוונטיים וביניהם הצורך
 23 בהרתעת מעסיקים, חשיבות תשלום השכר במועד לשם פרנסת העובד ומשפחתו, החשש כי
 24 אי קבלת השכר במועד יפגע בזכותו של העובד לקיום בכבוד, ומאידך משמעותה הקשה של
 25 פסיקת פיצויי ההלנה לקניינו של המעסיק, סכומי הקרן, ואת חלוף הזמן כתוצאה מההתדיינות
 26 המשפטית.
- 27 35. כאמור לא מצאנו כי היתה מחלוקת כנה ואמיתית ביחס לגובה השכר וכפועל יוצא לסכום
 28 הפיצויים. משלא התקיימו התנאים הקבועים בחוק להפחתת סכום פיצויי ההלנה, הנתבעת
 29 תשלם לתובע פיצויי ההלנה. נוכח הפסיקה שלעיל, על בית הדין לערוך איזון ראוי בין כלל
 30 נסיבות המקרה תוך הקפדה על עקרונות של סבירות ומידתיות.
- 31 36. בנסיבות העובדתיות לעיל, ואורך הזמן והפער בין התשלום בפועל למה שזכאי לו התובע בגין
 32 פיצויי פיטורים, מצאנו כי יש לחייב את הנתבעת בפיצויי ההלנה בשל אי תשלום יתרת פיצויי
 33 הפיטורים במועד, וזאת בסך של 60,000 ₪.
- 34 37. כאמור, פיצויי ההלנה על פי החוק הנם גבוהים במידה רבה מהפיצוי שנפסק על ידנו, ואולם
 35 הפיצוי נגזר בהתאם לעקרונות ולסכומים שנקבעו בפסיקה במקרים דומים ודי בפיצוי זה כדי
 36 להגשים את מטרת החוק.

בית דין אזורי לעבודה בירושלים

סע"ש 25439-10-14

1

2

3

האם התובע הופנה לחברת איילון לצורך קבלת כספים שהופקדו לזכותו

4

5

38. התובע לא התייחס לפלוגתא זו בסיכומיו או בפרוטוקול. משכך נזנחה הטענה.

6

39. הנתבעת טענה בסיכומיה: "מסתבר שהוא הופנה במועד מאוחר יותר שהיה סמוך לפיטורים,

7

יש לזכור שאנו מדברים על תקופה של חופשת הקיץ, חגים, אינני יודע, יכול להיות שמי

8

שאחראי על זה היה באיזו חופשה. לתפוס את העמותה שנתנה את המסמך באיחור של

9

חודשיים זה זוטי דברים".

10

40. משמדובר בתקופה לא ארוכה בה הודתה הנתבעת, שעיתויה חופשת הקיץ והחגים, ומשנזנחה

11

הטענה ע"י התובע, לא יקום בגינה כל סעד.

12

13

נסיבות פיטורי התובע

14

15

41. התובע טען כי פוטר שלא כדין, הגם שנערך לו שימוע, שכן לא נפל כל פגם בעבודה או בתפקודו

16

ולא הייתה סיבה עניינית לפטרו. עוד טען כי הוכח שהועדף עובד עם ותק של שנה אחת אצל

17

הנתבעת על פני התובע שעבד אצלה 15 שנים. הטענה שניטענה במכתב הפיטורין של התובע

18

כי פוטר בשל צמצומי כוח אדם נסתרה, שהרי לא רק שלא צומצם כוח אדם, אלא נוספו

19

מורים ומצבת כח האדם עלתה ומשכך היה נכון שהתובע ימשיך בעבודתו כמורה על פני

20

פיטוריו בעיקר לאור העובדה שמדובר בעובד ותיק ומוערך.

21

42. הנתבעת טענה כי הפיטורים נעשו כדין, והתובע עצמו הודה שנערך שימוע. הנתבעת הסכימה

22

לכך שמורה בשם ישר שהתקבל אחרי התובע, נשאר לעבוד ולא פוטר, זאת כיוון שהנתבעת,

23

התלמידים וההורים היו מרוצים מעבודתו ולטענת הנתבעת לא היה צריך לפטר את מר ישר

24

כדי להמשיך להעסיק את התובע.

25

43. עד הנתבעת, מר גנוט, מסר בעדותו:

26

"ש. בסעיף 7 אמרת שהוצעו לתובע הצעות שונות ע"י ההנהלה. מי הציע לו

27

ת. אני לא ממש יודע, על אחת ההצעות – הרב סביאטיצקי. הוא אמר שאם יניב חכם

28

הוא יבחר במשרת הוראה ולא במשרה אחרת, מכיוון שמורה אי אפשר לפטר באמצע

29

השנה. שמעתי מהרב סביאטיצקי באותו מועד שהציעו לו כמה הצעות להיות מורה.

30

ש. איפה כתוב שהציעו לו להיות מורה?

31

ת. בתחילת סעיף 7 לתצהירי.

32

ש. בשימוע

33

ת. זה שנה אחרי.

34

ש. שנה אחרי, מי הציע לו הצעות?

35

ת. קיבלתי עדכון לאחר שביררתי מגב' ברגמן ומנח ברנט.

36

ש. אתה היית זה שהחליט ב-09/13 שיניב יעבור למעלה אדומים?

בית דין אזורי לעבודה בירושלים

סע"ש 25439-10-14

- 1 ת. לא החלטתי אבל היה לי חלק בהחלטה. גם החלטתי על מורה שעבדה אצלנו 20 שנה
 2 שתעבור למעלה אדומים. הייתה לי איתה חפיפה של 4 שבועות.
 3 ש. בסעיף 9 לתצהירך, אני מסיק מהניסוח שאם אתה ערכת את הבירור לא לקחת חלק
 4 בשום דבר שאתה מספר עליו.
 5 ת. נכון.
 6 ש. התובע רצה ללמד בתלפיות בשנה"ל תשע"ד.
 7 ת. אחרי שנה שהוא לא היה. נכון.
 8 ש. לרב יצחק ישר, באותה שנה, כן הייתה כיתה בתלפיות.
 9 ת. אתה מתבלבל בין סעיף 7 ל-9. בשנת 2013-14 המשרה הוצעה לתובע ויצחק ישר
 10 הגיע לעבוד שבוע לפני תחילת הלימודים ללמד באותה כיתה.
 11 ש. אז למה העדיפו מורה עם ותק של שנה בעמותה, על פני מורה עם ותק של 15 שנה?
 12 ת. יצחק ישר בא לעבוד לשיטתך 4 שבועות אחרי שהגעת. לא שנה אחרי. הוא המשיך
 13 לעבוד.
 14 ש. התובע רצה לעבוד בתלפיות. למה העדפתם את ישר?
 15 ת. בשנים האחרונות, בכל אופן בתקופה שאני הייתי, הרב יניב לא היה מורה. הוא
 16 עשה דברים אחרים שתרמו מאוד למערכת, אין על זה חולק. לא ראיתי לנכון לשבץ
 17 אותו כמורה בתלפיות.
 18 ש. בגלל זה העדפת מישהו עם ותק של שנה.
 19 ת. כן. בתלפיות היה לי מישהו שהגיע שנה קודם. אני לא אקח אחד שלא רצה להיות
 20 מורה, ועבד בעבודות אחרות, להיות מורה. זה מבזה. הוא רצה להמשיך להיות מנהל
 21 ולא שאני אהיה מנהל.
 22 ש. כשיניב היה מנהל, הוא גם היה מורה?
 23 ת. לא. באותה שנה הוא הביא את ישר שילמד את כיתה ז', ולקראת סוף השנה הכיתה
 24 נסגרה, וישר פוטר.
 25 ש. יניב היה לאורך כל שנותיו בעמותה מורה. כולל 2013 ו-2014.
 26 ת. מבירור שערכת את כל הצוות, הוא לא לימד.
 27 ש. עם מי ביררת?
 28 ת. מנדי וועג, טולדנו, יצחק ישר. וגם בתקופה שהייתי, 4 שבועות, הוא לא לימד שום
 29 כיתה.
 30 ש. בשנת תשע"ד, 2014, אחרי שהוא פוטר, התקבל מורה חדש לתלפיות?
 31 ת. כן.
 32 ש. אז למה אתם אומרים שהיו צמצומים?
 33 ת. כפי שכתבתי בתצהירי, חיפשו לו משרה שתהלום את השכר שהוא קיבל. מורה
 34 מקבל מקסימום 1200 לשעת הוראה, והוא הגיע לשכר של 16,000 פלוס, והמורה
 35 שנמצא היום מקבל בערך 7,000, ולכן חיפשו לו רעיונות לתת לו תפקידים אחרים
 36 הולמים.

בית דין אזורי לעבודה בירושלים

סע"ש 25439-10-14

- 1 ש. מציג מכתב פיטורים. "עקב צמצומים במצבת כ"א..."
- 2 ת. אפשר להבין את מה שאמרתי, היו צמצומים, שכרו היה גבוה ולא מוצדק להחזיק
- 3 בו רק כדי שילמד כיתה. במהלך השנה נסגרה כיתה במעלה אדומים. ממילא נותר
- 4 ואקום. חיפשו לו תפקידים. נוצר מצב שיש אדם שמקבל משכורות גבוהה מאוד. חיפשו
- 5 לו תפקידים, הוא לא הסכים להגיע לפשרה שהציעו לו. אי אפשר להישאר במצב הזה.
- 6 זה נקרא צמצומים במצבת כ"א. סתם לשלם לו 16,000 על משהו לא יעיל? (נדגש שלי
- 7 (ש.ש.)
- 8 44. עדות מר גנוט, שחלקה אינה מידע אישי אלא עדות שמיעה מ"בירורים" שעשה, מחזקת את
- 9 גרסת התובע כי לא מדובר כלל בצמצומים במצבת כוח האדם, אלא בפיטורים על מנת לחסוך
- 10 בהוצאות שכרו של התובע, שהיה גבוה מידי לטעמו של מר גנוט והעדיף על פני התובע מורה
- 11 צעיר ופחות יקר.
- 12 45. מר גנוט מאשר בלשון מפורשת כי לא הייתה כל טענה כלפי תפקודו של התובע, אשר בצע
- 13 מגוון רחב של תפקידים, "שתרמו מאוד למערכת, אין על זה חולק" בהתאם לצרכי הנתבעת,
- 14 ואת כולם מילא התובע לשביעות רצונה של הנתבעת, וזאת לאורך שנים רבות. התובע קיבל
- 15 שכר בהתאם לעבודתו בפועל וביצע כל שהתבקש ושהוטל עליו לרבות כמורה.
- 16 46. מעדות מר גנוט עולה כי הוצע לתובע לוותר על חלק מתפקידיו, תמורת ויתור על חלק משכרו,
- 17 אך התובע לא הסכים לכך ועל כן פוטר.
- 18 47. נוכח האמור, כעולה מעדות גנוט מפורשות, התובע פוטר בשל שכרו שהיה גבוה ביחס למר
- 19 ישר שעבד אצל הנתבעת רק שנה. פיטורים על רקע וותק וכתוצאה גובה שכר מהווים אפליה
- 20 אסורה.
- 21 48. התובע הוכיח כי פוטר שלא כדין ועל כן זכאי לפיצויים בגין פיטורים שלא כדין. התובע תבע
- 22 פיצוי בסך 50,000 ₪. בנסיבות המקרה מצאנו כי על הנתבעת לפצותו בשיעור של 3 משכורות
- 23 בסך 38,856 ₪.
- 24
- 25 **פיצויי הלנת שכר בגין האיחור בביצוע ההפקדות הפנסיוניות**
- 26
- 27 49. בסעיף 19א לחוק הגנת השכר נקבע:
- 28 "א) יראו כשכר מולן גם סכום שמעסיק חייב לקופת גמל, בין שהסכום מגיע ממנו במישרין
- 29 ובין שהמעסיק חייב לנכותו משכר העובד, ובלבד שהסכום אשר חייב המעסיק לנכות לא
- 30 שולם לקופה תוך 21 ימים מהיום שבו רואים כמולן את השכר שממנו היה עליו לנכות או
- 31 שהסכום שהמעסיק נתחייב לשלמו שלא בדרך ניכוי לא שולם תוך 21 ימים מהיום שבו היו
- 32 רואים כמולן את השכר שלגביו קיימת החבות; והוא בין שהשכר הולך ובין שלא הולך.
- 33 (ב) פיצויי הלנת השכר לפי סעיף זה יהיה –
- 34 (1) לגבי סכום שהמעסיק חייב לנכות משכר העובד – לפי סעיף 17
- 35 ...

בית דין אזורי לעבודה בירושלים

סע"ש 25439-10-14

- 1 (ז) בית הדין האזורי לעבודה רשאי להפחית תשלום שמעסיק חייב לקופת גמל בחזקת שיפוי
2 כאמור בסעיף קטן (ה) אם ראה נסיבות המצדיקות לעשות כן."
- 3 .50 אין מחלוקת כי הנתבעת לא העבירה את ההפקדות הפנסיוניות במועד.
- 4 .51 נוכח האמור, ניתן היה לחייב את הנתבעת בפיצויי הלנה בגין האיחורים בהפקדות אלה.
- 5 .52 יחד עם זאת, משחויבה הנתבעת בפיצויי הלנת פיצויי הפיטורים בסך 60,000 ₪, פיצוי זה נותן
6 ביטוי גם למורת הרוח על פי הפסיקה בגין האיחורים בהפקדות הפנסיוניות ולא יוטל על
7 הנתבעת חיוב נוסף. בין היתר בהיותה מוסד חינוכי.
- 8
- 9 **התיישנות רכיבי התביעה**
- 10
- 11 .53 בכתב ההגנה טענה הנתבעת כי תקופת ההתיישנות ביחס לשכר והפרשי שכר הנה 7 שנים וכי
12 יש למחוק מכתב התביעה כל תביעה או רכיב תביעה בגין תקופה שהתביעה בגינה התיישנה.
- 13 .54 עוד טענה הנתבעת כי לאור האמור, הנתבעת פטורה מתשלומי הלנה.
- 14 .55 נוכח רכיבי התביעה, אין מקום לטענת ההתיישנות.
- 15 .56 פיטורי התובע נכנסו לתוקף ביום 31.8.14. כתב התביעה הוגש ביום 19.10.14 ומשכך התביעה
16 להלנה לא התיישנה לא ביחס לשכר ולא ביחס לפיצויים ולהפרשי פיצויי הפיטורים שאף
17 טרם שולמו.
- 18
- 19 **קיצוץ דו"ח**
- 20
- 21 .57 באשר לדו"ח המשטרה, התובע הכחיש קשר אליו בחקירתו.
- 22 .58 הדו"ח המקורי לא הוגש.
- 23 .59 לכתב ההגנה המתוקן מיום 30.6.15 צורף מכתב מרשות האכיפה והגביה לפיו הנתבעת נדרשת
24 לשלם סל של 1,550 ₪ בגין העמדה (כולל חניה) של רכב במקום המיועד לנכה.
- 25 .60 בניגוד לכך, לבקשה למתן פסק דין חלקי מיום 29.2.16 צורף מכתב מעו"ד י. שפירא ושות'
26 ולפיו הנתבעת נדרשת לשלם חוב בסך 2,370.05 ₪ בגין "דמי השתתפות עצמית שלא שולמו"
27 לזכות הפניקס חברה לביטוח בע"מ.
- 28 .61 מר מנחם גנוט העיד מטעם הנתבעת:
- 29 "ש. לבקשה לפסק דין חלקי צורף מסמך של עו"ד שפירא, מציג לך את המסמך, זה
30 המסמך שאתם טוענים שיש לקזז בשל דוח משטרה. אני אומר לך שזה חוב לפניקס
31 בגין השתתפות עצמית שלא שולמה. איך זה קשור לדוח משטרה?
32 ת. (מעייין), יש פה חוב של 2007 ₪.
- 33 ש. זה לחב' פניקס, לא דוח משטרה, חוב למשטרה משולם למדינה ולא לעו"ד
34 לרשות הגבייה והמיסים,

בית דין אזורי לעבודה בירושלים

סע"ש 25439-10-14

- 1 **ת. מסכים.**
- 2 **ש. אתה מסכים בסעיף 41 לתצהירך שלא אתה מסרת את הדוח בעצמך לתובע.**
- 3 **ת. נכון".**
- 4 .62 הנתבעת לא הוכיחה כל קשר בין מי מהמסמכים שהוגשו בעניין החניה והרכב לבין התובע,
5 ולא הבהירה אם עומדת היא על טענתה בדבר הדוח המשטרתי או ההשתתפות העצמית.
- 6 .63 בסיומו הנתבעת נטען: "לגבי דוח המשטרה, אמרתי שלגמרי המסמך הזה אני מתנצל. אני
7 לא יודע איפה הייתה הטעות, ישנה טעות של תם לב. דוח המשטרה ניתן, אם התובע טוען
8 שהוא מעולם לא קיבל את הדוח ולא יודע על מה מדובר, שיבושם לו. לי נאמר שהוא קיבל
9 את הדוח בידי לאחר שהחנה את המכונית בחניית נכים".
- 10 .64 הנתבעת לא הרימה את הנטל המוטל על כתפיה לקשור את הדו"ח לתובע. אין די בעדות
11 הבלתי עקבית מטעמה ובמסמכים כפי שפורט לעיל כדי להקים חיוב כלשהו כנגד התובע. אף
12 לא לקיזוז סכום זה.
- 13 .65 נוכח האמור, טענת הנתבעת לקיזוז סכום זה נדחית.
- 14
- 15 **משכורת מרץ 2012**
- 16
- 17 .66 הנתבעת עתרה לקיזוז סך של 11,900 ₪ בגין תשלום שכר כפול לתובע עבור חודש מרץ 2012.
- 18 .67 התובע הודה שקיבל שכר כפול בגין מרץ 2012 ואישר קיזוז סכום זה (עמ' 10 שו' 12-3) ב"כ
19 התובע מסר בסיכומיו כי סכום הקיזוז עומד על סך של 11,986 ₪.
- 20 .68 כאמור נקבע כי שכרו של התובע עמד על סך של 12,952 ₪, ואולם הנתבעת עתרה לקיזוז סל
21 של 11,900 ₪ בלבד, ומשכך יקוזז סכום זה.
- 22 .69 על כן מהסכומים שעל הנתבעת לשלם לתובע יש לקזז את הסך של 11,900 ₪.
- 23
- 24 **סוף דבר**
- 25
- 26 .70 הנתבעת תשלם לתובע הפרש פיצויי פיטורים בסך 62,750 ₪.
- 27 .71 הנתבעת תשלם פיצויי הלנה בסך 60,000 ₪.
- 28 .72 הנתבעת תשלם לתובע פיצוי בגין פיטורים שלא כדין בסך של בסך 38,856 ₪.
- 29 .73 תביעת הקיזוז של הנתבעת בגין ד"וח החניה נדחית.
- 30 .74 תביעת הקיזוז של הנתבעת בגין סכום ששולם ביתר בסך 11,900 ₪ מתקבלת וסכום זה יקוזז
31 מכלל התשלומים שתשלם הנתבעת. הסכום יקוזז נומינלית ללא הפרשי הצמדה וריבית בשל
32 מחדלי הנתבעת.
- 33
- 34

בית דין אזורי לעבודה בירושלים

סע"ש 25439-10-14

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11

75. בנוסף תשלם הנתבעת שכ"ט ב"כ התובע בסך 10,000 ₪.
76. סכומים אלה ישולמו תוך 40 יום. אם לא ישולמו במועד יישאו הפרשי הצמדה וריבית מיום מתן פסק הדין ועד ליום התשלום בפועל.

ניתן היום, י"ב טבת תשע"ז, (10 ינואר 2017), בהעדר הצדדים ויישלח אליהם.

החתימה המקורית של נציג הציבור מצויה בתיק בית הדין.

שרה שדיאור, שופטת

נציג ציבור מעסיקים
תמר סליימן

נציג ציבור עובדים
אלי קדוש

12
13
14